

Cornflakes og klitoris

Hvad har cornflakes og klitoris med hinanden at gøre? Jo, John Harvey Kellog (1852-1943), manden der opfandt cornflakes, var også læge!

Hvad har cornflakes og klitoris med hinanden at gøre?

Jo, John Harvey Kellog (1852-1943), manden der opfandt cornflakes, var også læge og havde en særlig interesse for det kvindelige kønsorgan. Han ville gerne forhindre onani, især kvinder burde ikke røre ved klitoris, da han mente det kunne være årsag til kræft i livmoderen, epilepsi og sindssyge. Så den opfindsomme Kellog fandt frem til "at applicering af ren karbolsyre på kvinders klitoris er et udmærket middel til at lindre abnorm ophidselse"

Karbolsyre også kaldet Fenol virker i mindre doser let lokalbedøvende – ak ja – og hvis huden udsættes for koncentreret fenol fremkalder det ætsning.

I Wikipedia står der under misbrug af Fenol. Ved brug af større doser fremkalder det svimmelhed, øresusen, opkastninger og mavesmerter, senere kramper, nyresvigt og bevidstløshed. Mange af de fanger, der var indlagt på hospitalet i kz-lejren Auschwitz, blev dræbt ved injektion af fenol direkte i hjertet.

Kirurgen Baker-Brown (1811-73) mente ligeledes at klitoris var årsagen til mange sygdomme bla. hysteri, hovedpine samt ulydighed og kom frem til, at løsningen måtte være at fjerne den, og foretog derfor klitoridektomier. Den sidste af den slags operationer (i Europa/USA) blev foretaget i 1948 på en 5-årig pige.

Djælevorter

I hekseprocesser i England i 1500-tallet, mente man at skjulte hududvækster eller vorter, som djævelen kunne suge på, var bevis for at en kvinde var heks. Og sandelig om ikke man fandt disse underlige små brystvorter eller tapper på de kvindelige hekse-anklagedes kønsdele. Små djæblemærker

Original since 1905

Men allerede i antikken havde man opdaget dette fænomen, som blev kaldt "Muldvarpens øje", dvs. et blindt øje der aldrig åbner sig. Man så klitoris som en evig ufødt penis, en misvækst eller en mindre perfekt udgave af mandens kønsorgan.

Kvindens kønsorgan var reduceret til et hul, en tom plads, en mangel. En dusk med et hul i. Altid set i relation til det mandlige. Man skal helt frem til 1981, hvor man for første gang begyndte at illustrere klitoris i diverse leksika.

Toppen af isbjerget

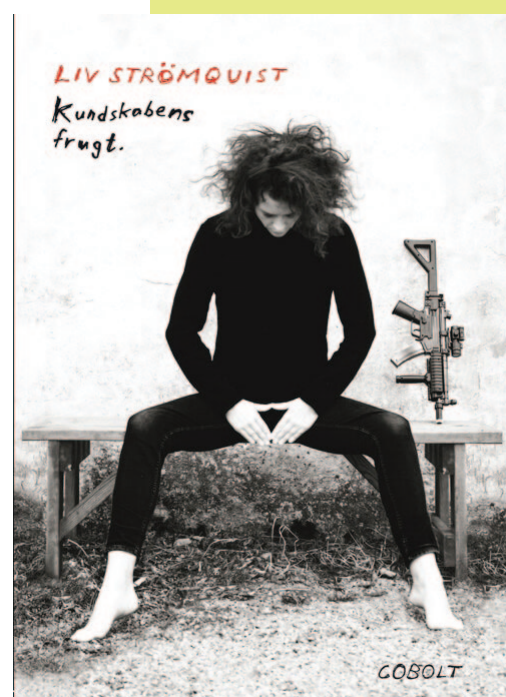
I 1998 opdagede Helen O`Connell at klitoris knoppen kun er toppen af isbjerget, at selve organet er cirka 7 – 10 centimeter langt, har to ben som strækker sig bagud og omfavner vaginas sider, og at hele organet svulmer ved stimulering.

De seneste års forskning tyder på at klitoris er endnu større, og man formoder at dens nervetråde forgrener sig ind i kroppen over et stort område.

Og ja du læste rigtigt der skal stå 1998. Men selv om det efterhånden er 20 år siden har man f.eks. endnu ikke opdaget det på Sundhed.dk´s hjemmeside der sidst blev opdateret i 2017. "Klitoris er et lille føleorgan, som befinder sig i øvre del af vulva, der hvor kønslæberne mødes." Hvorimod Gyldendal Den Store Danske sidst opdateret 2010 har helt styr på det.

Alt dette og meget mere kan man læse i "Kundskabens frugt" af Liv Strömquist (forlaget Cobolt, 2017). En bog om samfundets syn på kvinder og deres kønsorganer fra antikken og op til i dag. Det er en lang, grum og tragikomisk historie, hvor hun påviser, at kvinders køn og seksualitet er en kulturel og heteronormativ konstruktion, "først som en ringere version af det mandlige, senere som en modsætning, men aldrig i sin egen ret".

Bogen er visuel udformet, som en art tegneserie, og vakte en del forargelse, da den udkom i Sverige, men har også fået stor anerkendelse.

En anden ny bog er "Glæden ved skeden" af 2 norske medicinstuderende Ellen Støkken og Nina Brochmann (Peoples Press, 2017), der er blevet en norsk bestseller. En populærvidenskabelig indføring i skeden.

Man kan høre et foredrag af de 2 norske forfattere til "Glæden ved skeden" på Utube under titlen "The virginity Fraud", der varer 12-13 minutter.

Kussomat

Bogen "Glæden ved skeden" kan ses som en efterfølger til "Kvinde kend din krop", der udkom første gang i 1975, som en protest mod, at næsten al information om og behandling af kvindekroppen blev foretaget af mænd. I 2011 lavede fonden bag Kvinde Kend din Krop fotoprojektet Kussomaten. Det er en specialbygget stol, hvor man anonymt kan få fotograferet sine kønsdele, hvorefter de lægges på nettet.

Fotogalleri kan ses på www.kussomat.dk
Formålet var et opgør med tidens skønhedsideal og det vrangbillede medierne, og især pornoindustrien, har skabt.

Foto: Saxo.com

De to nordmænd Ellen Støkken Dahl (t.h.) og Nina Brochmann (t.v.) har skrevet bogen: "Glæden med Skeden"

Kønskransen

De kvindelige kønsdele synes at være populære i 2017, for endnu en bog af to danske forfattere udkom: "Mødommen" af retsmediciner Jørgen Thomsen og jordemoder Gry Senderovitz (Gyldendal, 2017). De skriver om den ikke-eksisterende jomfruhinde. Der gøres op med myten om en mødom der skal sprænges. Som svar på hvorfor myten er opstået, mener de at det har handlet om at kontrollere kvinder og at myten bunder i kønsroller, samt en forestilling om at kvinden skal være ren og ikke brugt.

Mødommen, jomfruhinden, hymen, blomsten er nogle af de navne man har givet den. Da der ikke er nogen hinde, men derimod en form for krans, foreslår forfatterne at man fremover kalder den kønsdel for kønskransen. (Kilde: Det er på tide, at vi får sat den kønsdel på kortet, Politiken, 22.10.17)

Lowndes-kronen

Som en lille kuriositet kan nævnes at alle dele af den menneskelige anatomi er opkaldt efter mandlige videnskabsmænd, undtagen spidsen af klitoris, som er opkaldt efter psykologen Josephine Lowndes Sevely og navngivet Lowndes-kronen. Hun påviste i 1987, at klitoris ikke modsvarer penis, tværtimod har mænd også noget der svarer til en klitoris. Spidsen på både den mandlige og den kvindelige klitoris udgøres af Lowndes-kronen. (Mithu M. Sanyal "Vulva. Det usynlige køn", 2011)

Med disse tre nævnte bøger gøres der op med myter og fordomme. Og selvom vi er i år 2018, så er det da voldsomt, så meget uvidenhed, der stadig eksisterer... måske fordi mænd gennem historien har haft en interesse i at fastholde alle de illusioner.

Forfattere:
Susan Møller
Betsy Andersen

Layout:
Lene Vorre